

Tisk a informace

Soudní dvůr Evropské unie
TISKOVÁ ZPRÁVA č. 132/20
V Lucemburku dne 15. října 2020

Stanovisko generální advokátky ve věcech C-562/19 P, Komise v. Polsko,
a C-596/19 P, Komise v. Maďarsko

Podle názoru generální advokátky J. Kokott nejsou polská daň v oblasti maloobchodního prodeje a maďarská daň z reklamy v rozporu s unijním právem státních podpor

Generální advokátka má za to, že právo státních podpor nebrání tomu, aby podniky podléhaly progresivnímu zdanění obratu.

V souladu s mezinárodním trendem zavedly Polsko a Maďarsko přímé obchodní daně, které nejsou vypočítávány ze zisku, nýbrž z obratu, a které mají progresivní povahu. Tyto daně dopadají zejména na podniky s vysokými obraty, tedy na velké podniky.

Polsko přijalo dne 6. července 2016 zákon o dani v oblasti maloobchodního prodeje, který nabyl účinnosti dne 1. září 2016. Podle tohoto zákona musely maloobchodní podniky platit daň z měsíčního obratu z prodeje zboží spotřebitelům, pokud tento obrat překračoval 17 milionů polských zlotých (PLN; přibližně 4 miliony eur), a to ve výši 0,8 % z obratu mezi 17 a 170 miliony PLN a ve výši 1,4 % z části obratu překračujícího 170 milionů PLN.

Maďarsko přijalo dne 11. června 2014 zákon o dani z reklamy, na základě kterého subjekty zveřejňující reklamu (noviny, audiovizuální média, inzertní média) musely z čistého ročního obratu dosaženého v Maďarsku šířením reklamy platit progresivně odstupňovanou daň (šest daňových sazeb od 0 % do 50 %). Tyto daňové sazby byly dodatečně nahrazeny pouze dvěma sazbami daně, a sice 0 % pro část daňového základu nepřekračujícího 100 milionů HUF (přibližně 312 000 eur) a 5,3 % pro část obratu převyšující tuto částku. Pro první daňový rok počítal zákon s přechodným poměrným zohledněním případných ztrát vzniklých v předchozím roce.

Rozhodnutími ze dne 30. června 2017¹ a ze dne 4. listopadu 2016² prohlásila Komise obě daně za neslučitelné se společným trhem, neboť podle jejího názoru poskytují nepřípustnou výhodu „příliš málo zdaněným“ menším podnikům, a představují proto státní podporu.

Polsko a Maďarsko napadly rozhodnutí Komise žalobami před Tribunálem.

Rozsudky ze dne 16. května 2019³ a 27. června 2019⁴ **Tribunál** žalobám vyhověl a **rozhodnutí Komise zrušil, neboť v těchto daňových úpravách nespatořoval žádnou selektivní výhodu, a tudíž ani státní podporu ve prospěch podniků s malým obratem.** Komise podala proti oběma rozsudkům Tribunálu kasační opravné prostředky k Soudnímu dvoru.

Generální advokátka Juliane Kokott ve svém dnešním stanovisku Soudnímu dvoru navrhuje, aby kasační opravné prostředky vznesené Komisí zamítl a rozsudky Tribunálu potvrdil.

¹ Rozhodnutí (EU) 2018/160 ze dne 30. června 2017 o státní podpoře SA.44351 (2016/C) (ex 2016/NN), kterou poskytlo Polsko v souvislosti s daní pro maloobchodní odvětví (Úř. věst. 2018, L 29, s. 38).

² Rozhodnutí (EU) 2017/329 ze dne 4. listopadu 2016 o opatření SA.39235 (2015/C) (ex 2015/NN) provedeném Maďarskem ve věci zdanění obratu z reklamy (Úř. věst. 2017, L 49, s. 36).

³ Rozsudek Tribunálu ze dne 16. května 2019, Polsko v. Komise ([T-836/16 a T-624/17](#), viz též tiskovou zprávu [č. 64/19](#)).

⁴ Rozsudek Tribunálu ze dne 27. června 2019, Maďarsko v. Komise ([T-20/17](#), viz tiskovou zprávu [č. 84/19](#)).

Odkazuje na judikaturu Soudního dvora, jež byla teprve nedávno přijata v rámci základních svobod⁵ a podle níž je progresivní zdanění na základě obratu možné, neboť výše obratu představuje neutrální rozlišovací kritérium a relevantní ukazatel daňové schopnosti osob povinných k dani.

Generální advokátka uvádí, že totéž musí platit i v právu státních podpor. Při neexistenci příslušné unijní právní úpravy náleží stanovení základu daně a rozložení daňového zatížení na různé výrobní faktory a různá hospodářská odvětví do pravomoci členských států⁶. V zásadě tedy lze podle práva státních podpor posuzovat až výjimku z tohoto autonomně utvářeného daňového systému, nikoliv však samotné vytvoření daňového systému.

Z unijního práva tedy podle generální advokátky nelze odvozovat „obvyklé“ zdanění. **Výchozím bodem může být vždy jen rozhodnutí příslušného vnitrostátního zákonodávce o tom, co on považuje za obvyklé zdanění.** V projednávaných věcech je to progresivně strukturovaná daň z příjmu pro maloobchodní podniky, respektive subjekty zveřejňující reklamu, která při určování základu daně vychází z obratu.

Generální advokátka uvádí, že obecně platný daňový zákon – který stejně jako v projednávaných věcech referenční rámec teprve stanoví – tedy může představovat státní podporu pouze v případě, že je zjevně nesoudržný. Tribunál podle generální advokátky ve výsledku správně rozhodl, že o takovouto nesoudržnost se v případě polské daně v oblasti maloobchodního prodeje ani v případě maďarské daně z reklamy nejedná.

Generální advokátka poukazuje na to, že zdanění příjmů na základě zisku má – stejně jako zdanění příjmů na základě obratu – své **výhody i nevýhody**. Není však úkolem orgánu nebo soudu, nýbrž demokraticky legitimovaného zákonodávce, aby je zvažoval a nesl za ně odpovědnost. Daňový zákonodávce (v projednávané věci polský či maďarský zákonodávce) může rozhodnout, která daň je podle jeho názoru vhodná. Právo státních podpor každopádně nepožaduje, aby byla zavedena daň, která je nejvhodnější z pohledu Komise.

Generální advokátka uvádí, že se daně z příjmu založené na obratu začínají prosazovat celosvětově, jak dokazuje také daň z digitálních služeb, kterou navrhuje Komise. Ta zdaňuje podniky podle jejich ročního obratu. V tomto ohledu se polská daň v oblasti maloobchodního prodeje či maďarská daň z reklamy neliší od plánované unijní daně z digitálních služeb.

Ani progresivní zdanění samo o sobě nepředstavuje podle názoru generální advokátky nesoudržnost. Progresivní struktura daně z příjmů je zcela běžně uplatňována ke zdanění podle finanční výkonnosti. To platí jak pro daň z příjmu založenou na zisku, tak pro daň z příjmu založenou na obratu. Vysoké obraty sice nevedou nutně k vysokým ziskům, avšak vysoké obraty jsou předpokladem pro vysoké zisky. Toto rozlišování tudíž není nesoudržné.

Také Maďarskem zavedené **zohlednění daňových ztrát ve smyslu daně z příjmu v prvním roce daně z reklamy** není podle generální advokátky státní podporou. Vzhledem k tomu, že existence ztrát v předchozím roce je objektivním kritériem a schopnost podniků, které měly v předchozím roce ztráty nebo zisky, uhradit další daň nezávislou na zisku je různá, není ani provedení tohoto přechodného ustanovení nesoudržné.

UPOZORNĚNÍ: Soudní dvůr není stanoviskem generálního advokáta vázán. Úlohou generálních advokátů je zcela nezávisle navrhnout Soudnímu dvoru právní řešení věci, která jim je přidělena. Soudci Soudního dvora začínají nyní v uvedené věci rozhodovat. Rozsudek bude vydán později.

UPOZORNĚNÍ: Proti rozsudku či usnesení Tribunálu lze podat kasační opravný prostředek k Soudnímu dvoru, který je omezen na právní otázky. Kasační opravný prostředek zásadně nemá odkladný účinek. Je-li

⁵ Rozsudky Soudního dvora ze dne 3. března 2020, Vodafone Magyarorszá (C-75/18) a Tesco-Global Áruházak (C-323/18), viz též tiskovou zprávu č. 20/20.

⁶ Rozsudky ze dne 26. dubna 2018, ANGED (C-233/16, viz též tiskovou zprávu č. 57/18), a ze dne 15. listopadu 2011, Komise a Španělsko v. Government of Gibraltar a Spojené království (C-106/09 P a C-107/09 P, viz též tiskovou zprávu č. 120/11).

kasační opravný prostředek přípustný a opodstatněný, Soudní dvůr rozhodnutí Tribunálu zruší. Pokud to soudní řízení dovoluje, může Soudní dvůr ve věci vydat sám konečné rozhodnutí. V opačném případě vrátí věc zpět k rozhodnutí Tribunálu, který je vázán rozhodnutím vydaným Soudním dvorem v rámci kasačního opravného prostředku.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

Úplné znění stanovisek ([C-562/19 P](#) a [C-596/19 P](#)) se na internetové stránce CURIA zveřejňuje v den, kdy je generální advokát přednesl.

Kontaktní osoba pro tisk: Balázs Lehoczki ☎ (+352) 4303 5499

Obrazové záznamy z přednesení stanoviska jsou dostupné na [Europe by Satellite](#) ☎ (+32) 2 2964106